

EL REGNE DE LES ANGUILLES

D'ALBERT PIJUAN

Un melodrama preolímpic

Direcció DANIELA DE VECCHI i TONI FIGUERA

Amb NEUS SOLER, CARLES CRUCES i JOAN MARTÍNEZ VIDAL

J A minimA J
Teatre sistèmic

**SALA
VERSUS**
L'ÒRBITA

- 01** **PRPOSTA**
- 02** **SINOPSI**
- 03** **TEMÀTICA**
- 04** **UN MELODRAMA PREOLÍMPIC**
- 05** **FITXA ARTÍSTICA I TÈCNICA**
- 06** **LAMINIMAL TEATRE**
- 07** **CONTACTES**

01 PROPOSTA

En celebració dels deu anys de la seva fundació, L'AminimAL Teatre presenta "El Regne de les Anguiles". Una obra inèdita per l'Albert Pijuan, -guanyador del premi Ciutat de Tarragona i del premi Finestres per la seva novel·la Tsunami. Coproduïda per sala Versus Glòries, l'espectacle s'estrenarà el maig del 2023. Després de "Passar Revista", un musical en format concert estrenat a la Sala Apolo dins el Festival Grec 2021, L'AminimAL torna amb una dramatúrgia textual, de petit format on es disposa a parlar sobre un dels temes tabú de la nostra història recent: els nens robats del franquisme.

Per evitar que la inferioritat mental associada als "gens rojos" es propagui s'han de separar els descendents de "rojos" i subjectes afins abans que les criatures es contaminin.

02 SINOPSI

Ens situem a la Barceloneta de l'any 1973. Un dia qualsevol, en Ramonet, un venedor de calçadors a domicili, truca a la porta del De La, un quinquí amb qui sovint coincideix en una timba de pòquer il·legal. De La explica a en Ramonet un projecte pel qual necessita un col·laborador. Hi ha molts diners en joc. En realitat, més que un projecte es tracta d'una apropiació: arribar abans de les màfies "oficials" organitzades pels estaments de poder (guardia civil, monges i capellans inclosos) i robar el bebè acabat de néixer de La Bella Rosita, una artista del Paral·lel sense massa èxit. En Ramonet, convencent-se que, en realitat, el que faran és donar una millor vida a una criatura condemnada a la misèria i l'exclusió social, accedeix a participar en el robatori. L'objectiu final és vendre'l als Brufau, una família de la zona alta de la ciutat, però no tot surt com havien planejat. Els estereotips de gènere s'esmicolen davant de la mirada paternalista d'en Ramonet que es troba atrapat en la seva ignorància.

03 TEMÀTICA

El present de la nostra història ens situa entre la Barceloneta i el "Barri Xino" de l'inici de la dècada de 70 i l'obra transcorre en un lapse de temps de gairebé dues dècades: de Carrero Blanco a "a La Ville de... Barcelone". Els tres personatges habiten aquest ambient sòrdid, en una ciutat on el futur està per escriure mirant de sobreviure a les fronteres d'allò que és legal o moral. La història aborda el tema dels nens robats del franquisme - qui diu franquisme, diu també transició o règim del 78- amb tota la foscor i cruesa que això implica i critica una societat explícitament classista. La tragèdia dels personatges esdevé comèdia a causa de la seva inoperància, de la seva inconsciència i del seu infortuni. La societat i els temps han canviat, però els conflictes de classe i el mercadeig amb les vides de les persones, sobretot quan parlem de vulnerabilitat infantil, continua existint.

Les anguiles no mostren comportament gregari en cap dels seus estats de desenvolupament. Només treballen en equip quan caçar de manera individual no és tan rendible.

Però "El regne de les Anguiles" no és només això. L'obra ens descriu les ambicions de poder de cadascun dels personatges, la cobdícia de tres desgraciats que els porta a crear les seves pròpies lleis al marge de la legalitat. Els porta a creure que ells poden burlar el règim establert i sortir-se ben parats, passant per davant dels "lladres oficials". L'obra ens parla de la lluita de tots plegats per assolir un major estatus social en una democràcia que s'està creant d'esquena als marginats. En una ciutat que s'està "posant guapa" a expenses d'excloure les classes pobres de la societat.

I quan pensem en el futur potser tenim la sensació que hem viscut sempre més en un regne d'anguiles. L'espavilat de torn sempre se'n surt amb la seva, els grans acords només es tanquen quan no hi ha cap més sortida, ens mantenim súbdits d'un règim imposat en un moment particular de la història, en una situació extrema, i sobretot perquè en aquest règim, en aquest regne qualsevol pot ser rei.

04 UN MELODRAMA PRÈ-OLÍMPIC

Hi ha coses que sabem que sabem. També hi ha coses que sabem que no sabem. Però també hi ha coses desconegudes que desconeixem, les que no sabem que no sabem. I després estan les anguiles. L'animal més enigmàtic del món porta escapolint-se dels nostres intents per comprendre-ho almenys des que Aristòtil, desesperat per no aconseguir entendre com es reproduïen, va assegurar que les anguiles neixen per generació espontània del llefiscós fang dels rius. La veritat és que no s'ha vist mai el naixement d'una anguila. La veritat és que no sabem quant podrem arribar a saber sobre una anguila. O sobre una persona. Resulta que aquestes dues qüestions poden estar relacionades.

Aquesta mena de comèdia d'enganys tràgica ens situa en el que vindrà a ser la "nova normalitat" de la post dictadura: la llei de les anguiles. El més espavilat traurà profit de la situació i farà fortuna. El desgraciat es quedarà pel camí i l'eslavó més dèbil pagarà amb el seu cos, la seva dignitat o la seva vida. Però la imatge de regne feliç i alegre perdurarà. Una mica de maquillatge i au!

Els tres protagonistes d'aquesta comèdia són personatges marginals, en una Barcelona pre-olímpica, on tot estava per fer i on tot semblava possible. Són personatges a punt de saltar, a punt d'accionar, són pura emoció. El muntatge ens proposa un viatge en el temps, sobretot en què suposa el comportament dels individus d'aquest temps. Per aquest motiu, el treball amb els intèrprets serà l'eix central de la posada en escena. En aprofundir en les versions més fosques i intenses de cada personatge per extreure les emocions del drama realista, fugint del relat documental i endinsant-nos en el terreny del melodrama. Sí, he dit melodrama, el que juga amb les emocions, amb les fortes, com les de perdre un nen, les de què te'l robin, les de no poder fer res davant una situació que t'oprimeix i sobre la qual no tens ni la més remota idea. Farem melodrama, melodrama subversiu inspirants en el de Michael Haneke, de David Lynch o de Lars von Trier. Del tipus de melodrama que trenca esquemes i porta les emocions, la comèdia i la tragèdia, a flor de pell.

Daniela De Vecchi
directora de L'AminimAL Teatre

05 FITXA ARTÍSTICA I TÈCNICA

DRAMATÚRGIA
ALBERT PIJUAN

DIRECCIÓ
DANIELA DE VECCHI i TONI FIGUERA

ESCENOGRAFIA I VESTUARI
LOLA BELLES

IL·LUMINACIÓ
DANIEL GENER

DIRECCIÓ MUSICAL
NEUS SOLER

INTÈRPRETS
CARLES CRUCES
JOAN MARTÍNEZ
NEUS SOLER

COMUNICACIÓ SALA VERSUS GLÒRIES
RAFAELA RIVAS

ASSISTENT DE DIRECCIÓ
JORDI CASADO

PRODUCCIÓ executiva
DANIELA DE VECCHI

PRODUCCIÓ
LaminimAL i Sala Versus Glòries
amb la col·laboració de Atrium Viladecan i Viu el Teatre

Durada: 75 minuts

Tipus: Text

Gènere: Comèdia (Melodramàtica)

Indicat a partir de 16 anys

LAmInimAl neix a la Sala Beckett l'any 2010 com a grup d'investigació a l'entorn dels Sistemes Minimalistes Repetitius. Des d'aleshores ha produït:

“La Grandesa d'ésser un entre tants” de David Eudave a la Sala Atrium (2012). **“Dimecres”** d'Aina Tur a la Sala Beckett (2012). **“El suïcidi de l'elefant hipotecat”** de Daniela De Vecchi, primera part de la trilogia **Fer sonar una flor** que inaugura l'Àtic22 del Teatre Tantarantana (2012), i representada a La Seca-Espai Brossa (2014) i a la Sala Barts (2016 i 2017). **“Animales nocturnos”** de Juan Mayorga en coproducció amb el Laboratori del Mare a São Paulo (2014).

“La supervivència de les Lluernes” de Daniela De Vecchi, creada en residència dins el programa Suport a la Creació de Fira Tàrraga 2014 i estrenada al Festival Frinje Madrid, en coproducció amb el Festival Grec, Temporada Alta i Focus i que s'ha pogut veure en temporada al Teatre Romea de Barcelona (2015). L'espectacle ha estat guardonat amb el primer premi de públic i de crítica al Festival Internacional Noctívagos.

“Apocalypse Uploaded: la transhumanització de les Abelles” d'Albert Pijuan, darrera part de la trilogia, estrenada al Frinje Madrid, Fira Tàrraga 2016 i Brossa Espai Escènic 2019. **“Miratge 53”** d'Albert Pijuan estrenada al Festival Internacional SantiagoOff de Xile 2017. **“8x18 - Anuari Minimalista”** performance d'inauguració del nou Mercat de Sant Antoni (2018).

“Els Reis de Shakespeare escriuen el discurs de Phillipe the Sixth”, d'Albert Pijuan en coproducció amb Barts - Barcelona Arts On Stage, estrenat al Festival de Teatre Indie de Barcelona 2019.

Al 2021 va estrenar **“Passar Revista”**, una creació col·lectiva amb dramatúrgia de Jordi Casado, espectacle-concert produït dins el projecte Arnau Itinerant i estrenat a la Sala Apolo dins el Festival Grec. Actualment prepara la producció de **“El regne de les Anguiles”**, d'Albert Pijuan en coproducció amb la Sala Versus Glòries.

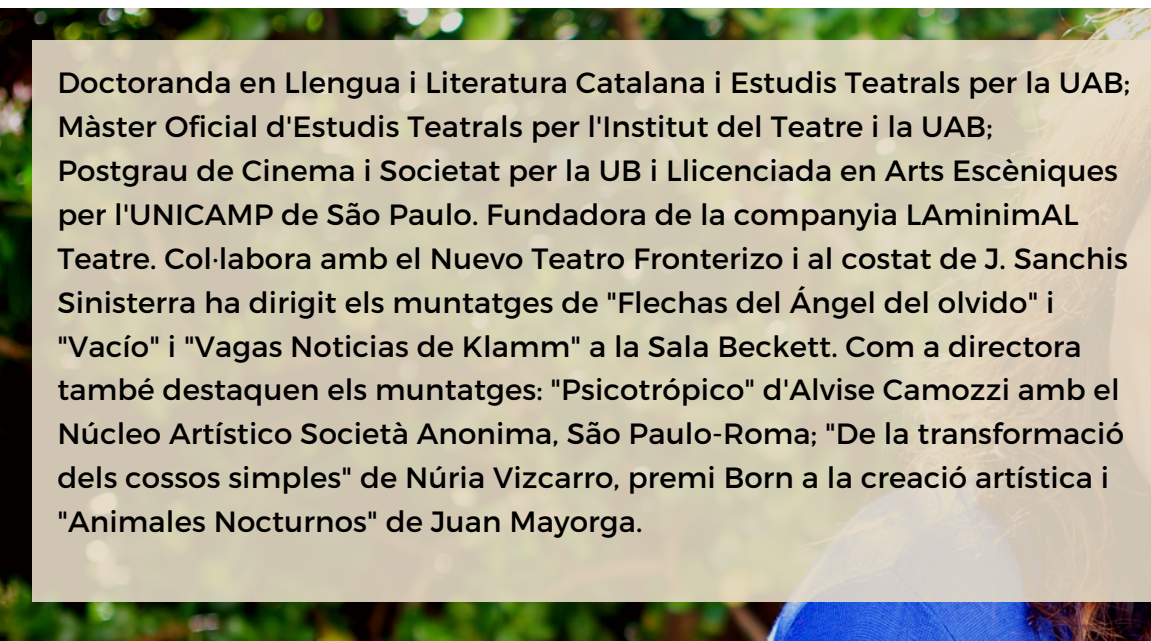
EL NOSTRE EQUIP

ALBERT PIJUAN

Llicenciat en Ciències Polítiques per la UAB i Filosofia per la UB. Postgrau en Assessorament i Correcció lingüística per la UAB. En teatre, ha escrit una quinzena de peces entre creacions pròpies i adaptacions. Les seves obres també s'han estrenat i publicat a Itàlia, Xile o Iraq. Actualment, és el dramaturg de la companyia Laminimal Teatre. També destaquen les seves dramatúrgies "Ramon Llull, reinserit" (Centre Cultural Cinema Iris, Calafell, 2015), "Moisès i Aaron", d'Arnold Schönberg (Casa de l'Espiritualitat Felip Neri, 2014) i "Càntic dels Càntics de Salomó" (Sala Beckett, 2013). Pel que fa a la narrativa els seus treballs són: "El franc tirador" (2014), "Ramon Llull. Ara i aquí" (2016) i «Tsunami» (2019).

DANIELA DE VECCHI

Doctoranda en Llengua i Literatura Catalana i Estudis Teatral per la UAB; Màster Oficial d'Estudis Teatral per l'Institut del Teatre i la UAB; Postgrau de Cinema i Societat per la UB i Llicenciada en Arts Escèniques per l'UNICAMP de São Paulo. Fundadora de la companyia Laminimal Teatre. Col·labora amb el Nuevo Teatro Fronterizo i al costat de J. Sanchis Sinisterra ha dirigit els muntatges de "Flechas del Ángel del olvido" i "Vacío" i "Vagas Noticias de Klammm" a la Sala Beckett. Com a directora també destaquen els muntatges: "Psicotrópico" d'Alvise Camozzi amb el Núcleo Artístico Societá Anonima, São Paulo-Roma; "De la transformació dels cossos simples" de Núria Vizcarro, premi Born a la creació artística i "Animales Nocturnos" de Juan Mayorga.

LOLA BELLES

Graduada superior en projecció i direcció d'obres d'interior per l'escola Massana. Master en Interiorisme Comercial i Visual Merchandising a l'Escola Àrtidi (Barcelona). Formada com a Escenògrafa a l'Escola Superior d'Art Dramàtic.

És la dissenyadora d'espai i vestuari en espectacles de Raquel Cors, Joan Maria Segura, Laminimal, Agrupación Señor Serrano, Núria Guiu i Carlota Grau, entre altres. Crea al 2019 l'estudi d'arts escèniques LAST junt amb Lucas Ubach. Actualment és la directora d'art de la peça "Pygmalion's Death" de LAST.

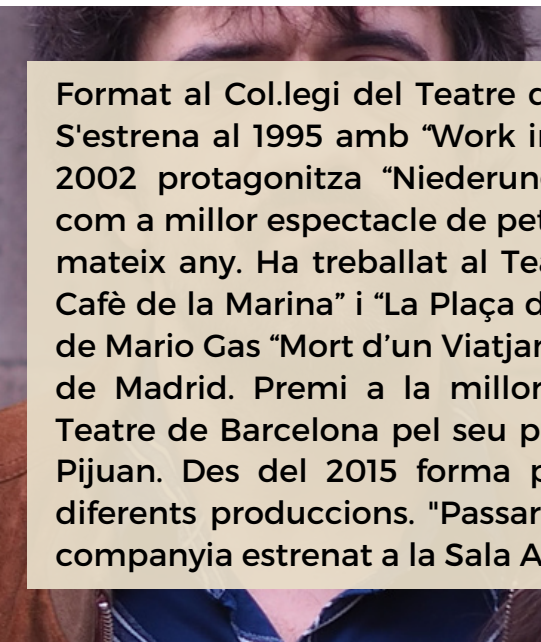
INTÈRPRETS

NEUS SOLER (Bella Rosita)

Graduada en interpretació per l'Escola Eòlia, i en violí al Conservatori de Barcelona. Continua els estudis d'actriu a l'Universitat de Chicago, i es forma en piano jazz i cant al Taller de Músics. Debuta acompanyant musicalment a Montserrat Carulla. I poc després gira amb el seu propi espectacle interdisciplinari "L'habitació dels objectes perduts" (Píndoles 2021). S'estrena com a directora musical i intèrpret a "Passar Revista" de L'AminimAL. Darrerament, l'hem pogut veure en el musical "La Filla del Mar" del Teatre Condal, i a "El club oblidat" al Teatre Tantarantana. I actualment forma part de "Quan ens haguem torturat prou" dirigit per Magda Puyo al Teatre Nacional de Catalunya.

CARLES CRUCES (Ramonet)

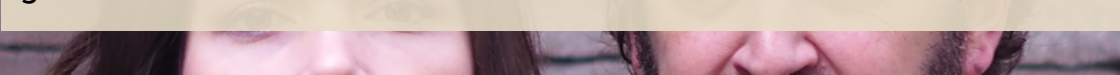
Format al Col·legi del Teatre de Barcelona i a l'Institut del Teatre. S'estrena al 1995 amb "Work in Progress" de La Fura dels Baus. Al 2002 protagonitza "Niederungen" a la Sala Beckett, guardonat com a millor espectacle de petit format als Premis Butaca d'aquell mateix any. Ha treballat al Teatre Nacional de Catalunya amb "El Cafè de la Marina" i "La Plaça del Diamant". També en el muntatge de Mario Gas "Mort d'un Viatjant" al Teatre Lliure i al Teatro Español de Madrid. Premi a la millor interpretació de la 17ª Mostra de Teatre de Barcelona pel seu paper a "Granja de Pingüins" d'Albert Pijuan. Des del 2015 forma part de L'AminimAL, participant en diferents produccions. "Passar Revista" és l'últim espectacle de la companyia estrenat a la Sala Apolo pel Festival Grec 2021.

JOAN MARTÍNEZ VIDAL (De La)

Diplomat al Col·legi del Teatre de Barcelona. Membre fundador de la companyia L'AminimAL Teatre. Des de 2016 forma part del grup de dramatúrgia estable Peripècies a la Sala Beckett, coordinat per Sergi Belbel com a actor i dramaturg en els seus 4 espectacles. Ha treballat a les sèries Snatch, Estoy Vivo, Com Si Fos Ahir o #Capítulo 0. En teatre: "Feliç Diwali" (Versus Glòries), "El Muerto disimulado" (Nave 43 de Madrid) i la trilogia formada per "Apocalypse Uloaded", "La supervivència de les lluernes" i el "Suïcidi de l'elefant hipotecat" de L'AminimAL. Ha participat en cursos i seminaris amb Juan Mayorga, Sergi Belbel, Helena Pimenta, Andrés Lima, Claudio Tolcachir o Ferran Audí. A més és llicenciat en Arquitectura per la Escola Superior d'Arquitectura del Vallès i format en guitarra i cant.

07 CONTACTES

info@laminimalteatre.cat

www.laminimalteatre.com
www.vimeo.com/laminimal
@laminimalteatre

TEASER

<https://vimeo.com/804098743>

Direcció de artística

Daniela De Vecchi

+34 620983411

direccio@laminimalteatre.cat

Coordinació del Projecte

Carles Cruces

+34 656486696

produccio@laminimalteatre.cat

Laminimal
Teatre sistèmic